

Otče náš, jenž
jsi na nebesích,

Popeleční středa

Otče náš, jenž jsi na nebesích



Když se však modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. (...) Vy se tedy modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. (Mt 6, 5-13)

Můj Bože, jak jsi dobrý. Ty, který nám dovoluješ nazývat Tě „Otče náš“! Kdo jsem, že mi můj Stvořitel, můj Král, můj svrchovaný Pán dovolil nazývat Ho „Otcem“? A nejenže mi to dovoluje, ale dokonce mi to přikazuje? Můj Bože, jak jsi dobrý! Jak moc musím pamatovat v každém okamžiku svého života na tento sladký příkaz! Jakou vděčnost, jakou radost, jakou lásku, ale především jakou důvěru to ve mně musí vzbuzovat. Protože Ty jsi můj Otec, můj Bůh, jak moc v Tebe musím stále doufat! A protože Ty jsi ke mně tak dobrý, jak moc já musím mít ke každému člověku, ať je jakýkoli, ať je jakkoli špatný, vztah, jako by to byl můj bratr! (Sv. Karel de Foucauld)

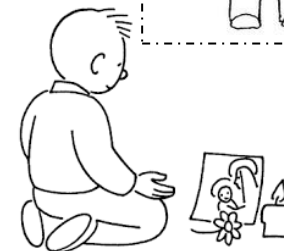
Modlíme se společně: „Otče náš.“ Jaká to důstojnost! Tak se modlí císař i žebrák, tak to říká otrok i jeho pán. Všichni se společně modlí: „Otče náš, jenž jsi na nebesích.“ Tím uznávají, že jsou bratry, mají-li jednoho společného Otce. Ať se tedy nějaký pán nepohoršuje nad tím, že je mu bratrem jeho otrok, když sám Kristus Pán chtěl tohoto otroka mít bratrem. (Sv. Augustin)

Aby modlitba Otčenáš přinášela ovoce, je třeba se ji nejenom modlit, ale především ji je třeba žít. Tato modlitba totiž neobsahuje pouze slova, ale i přítomnost. (Joël Guibert)

Musíme najít způsob, jak si během dne uvědomit Boží přítomnost. Myslím, že si nemůžeme připomínat Boží přítomnost, setkávat se s Duchem svatým, odevzdávat se Duchu svatému tak, aby v nás mohl působit, aniž bychom čas od času nepřerušili svoji činnost, svůj neklid a horlivost a neodevzdali se Bohu. (Bl. Maria-Evžen od Dítěte Ježíše)

Modlitební koutek

Pane, můj Bože, dej mému srdci, aby po Tobě toužilo. A až po Tobě bude toužit, aby Tě hledalo. A až Tě bude hledat, aby Tě našlo. A až Tě najde, aby Tě milovalo. A až Tě bude milovat, aby vykoupilo své hříchy. A až je vykoupí, aby se jich už znovu nedopouštělo. Dej mi, nejdobrotivější Otče, pevnou víru, jistotu naděje a neochvějnou lásku. Ty, který mě vedeš, odejmi ode mne marnost duše, nestálost mysli, bludy srdce, lichotky úst, pýchu očí. Bože slitovný, prosím Tě skrze Tvého milovaného Syna, dej mi žít v milosrdenství, být oddaný zbožnosti, žít v soucitu s trpícími a ve sdílení s chudými. Amen (Sv. Anselm z Canterbury)
Žalm 130 (131), žalm 132 (133)



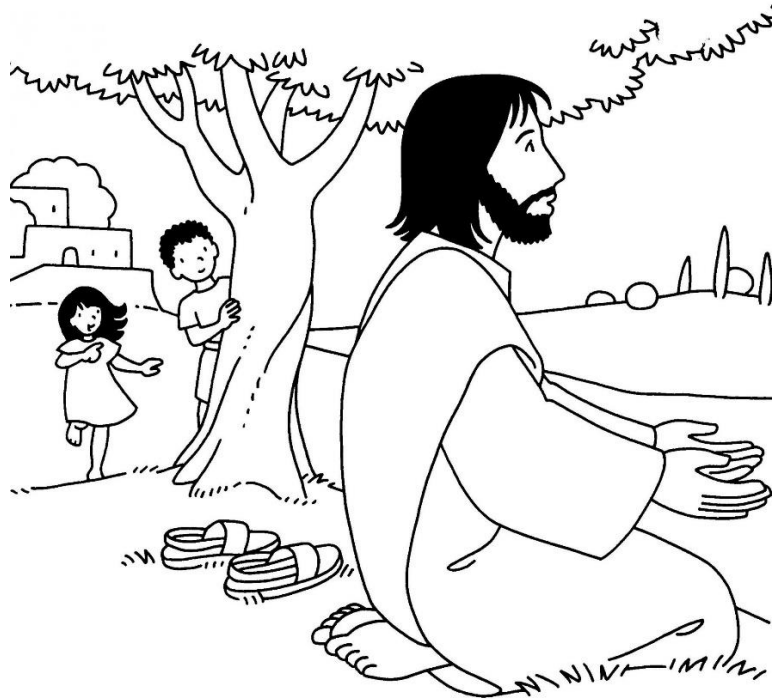
Úkol dne – Rozhodnout se najít si čas na modlitbu během postní doby

Dnešním dnem vstupujeme do postní doby. Do času, jenž je nám každoročně dán k tomu, abychom oživilí náš vztah k Bohu a připravili se na oslavu jeho vzkříšení. V evangeliu, které dnes čteme, nás Ježíš vyzývá, abychom si udělali čas na setkání s Otcem. Nabádá nás, abychom se stáhli do soukromí svého pokoje, protože tam je náš Otec přítomen. Ježíš nás naučil modlitbu Otčenáš, kterou se dnes modlíme jak sami, tak v rodině, ve farnosti, či v kostele. Navrhuji vám tedy dvě modlitební předsevzetí, která vám, myslím si, pomohou lépe prožít letošní postní dobu:

1. **Najděte si každý den alespoň 5 minut na ticho.** Zamyslete se a rozlište nejvhodnější čas, kdy budete moci najít ticho během vašich rušných dnů. Například vstávejte o 5 minut dříve; zajděte do kostela cestou ze školy nebo z práce; vyhradte si na chvíli ticha čas, kdy děti spí; odložte před spaním knihu o 5 minut dříve; přestaňte se dříve dívat na televizi... Napište si toto předsevzetí na kus papíru, abyste jej nezapomněli...

2. Udělejte si jako rodina čas a **začněte den společnou modlitbou Otčenáš.**





Vy se tedy modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé.



Modlitební koutek

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé.

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.



Postní miska pro každého

Ingrediencie

Rýže – Symbol těla – bahno, prach a hlína, z níž Bůh stvořil tělo Adama (Tehdy utvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl do jeho chřípí dech života. *Gen 2,7*)

Voda – Symbol duše, která pláče a lituje svých hříchů

Sůl – Symbol věčné moudrosti, nauka evangelia, protože sůl dává chuť věčnosti

Příprava

Ohřejte vodu na ohni, symbol Božské lásky. Když voda vře, přidejte sůl – nauku evangelia – a udělejte si čas na zamyšlení nad Božím slovem. Poté ponořte rýži do vody stejným způsobem, jako kdybyste ponořili své srdce do oceánu slz a prosili Boha o odpuštění vašich hříchů.

„Chvilíčku“ počkejte (okamžik milosti), než se rýže uvaří. Je to stejná chvílička jako ta v knize Izajáš: *Nuže, můj lide, vejdi do svých komnat, zavři za sebou dveře, skryj se na chvilku (Izajáš 26,20)*. Během postní doby se snažme modlit každý den alespoň tak dlouho, kolik vám zabere vaření rýže...

Scedte rýži a ochutnejte, jak je dobrá. Je tak dobrá, až člověk pomyslí na manu nebeskou, kterou dal Bůh Izraelcům v poušti (*Izraelův dům nazval chléb manou: byl bílý jako zrno koriandru a chutnal*

jako medový koláč. Ex 16,31). Bůh doprovázel Izraelity v poušti 40 let a nás bude stejně doprovázet během těchto 40 dnů postní doby. (*Izraelité jedli manu čtyřicet let, dokud nepřišli do země, kde měli bydlet; jedli manu, dokud nepřišli na hranice kanaánské země. Ex 14,35*).

Dobrou chuť a krásné prožití postní doby!

Loudalčin vtip

Otec Josef byl farářem ve městě Poitigny již několik let. Nijak se nešetřil a vždy byl všem svým farníkům neustále k dispozici. Jednoho dne, po konci ranní mše, se najednou v sakristii zhroutil. Ministranti panikařili, ale měli dostatek duchapřítomnosti, aby okamžitě zavolali lékaře. Mezitím otce Josefa ostatní farníci odvedli do pokoje, kde ho doktor prohlédl a vynesl ortel: „Otče, musíte si několik dní odpočinout!“ Kněz se na něj podíval a řekl: „Pane doktore, vy to nechápete. Já nemám čas polehávat, protože musím připravovat lidi na křty, bířmování, starat se o ministranty, být k dispozici při zpovědi...“ Doktor se na něj úsečně podíval a řekl: „Ne, vy to nechápete, buď budete odpočívát, anebo jdete rovnou na věčnost.“ Otec Josef tedy skloní hlavu a špitne: „No, tak já si tedy pro začátek vyberu odpočinek...“

